

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 17 grudnia 2014 r. w sprawie T-72/09 Pilkington Group Limited i in./Komisja, wniesione w dniu 27 lutego 2015 r. przez Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA

(Sprawa C-101/15 P)

(2015/C 138/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA (przedstawiciele: S. Wisking i K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie części wyroku w sprawie T-72/09 w zakresie, w jakim oddalono w nim skargę skierowaną przeciwko art. 2 lit. c) spornej decyzji;
- obniżenie wysokości grzywny nałożonej na wnoszące odwołanie w art. 2 lit. c) spornej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszące odwołanie w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie utrzymują, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony z następujących względów:

Po pierwsze, Sąd naruszył prawo, dokonując wykładni pkt 13 wytycznych Komisji z 2006 r. w sprawie ustalania grzywien⁽¹⁾, gdyż uznał on, że Komisja jest uprawniona do uwzględnienia przy ustalaniu odnośnej wartości sprzedaży transakcji przeprowadzonych na podstawie umów pochodzących sprzed przed okresu naruszenia i niebędących przedmiotem renegotjacji w trakcie owego okresu. Ponieważ naruszenie nie mogło wywrzeć wpływu na takie transakcje sprzedaży, uwzględnienie ich przy ustalaniu kwoty podstawowej grzywny było błędne pod względem prawnym.

Po drugie, Sąd dokonał błędnej wykładni art. 23 ust. 2 rozporządzenia 1/2003⁽²⁾, uznając, że ostateczna wysokość grzywny nie przekroczyła przewidzianej prawem górnej granicy wynoszącej 10 %. Właściwym kursem wymiany, jaki należało zastosować przy obliczaniu owej górnej granicy wynoszącej 10 % nie jest średni kurs wymiany EBC obowiązujący w roku finansowym poprzedzającym rok wydania decyzji, ale kurs wymiany EBC obowiązujący w dniu, w którym decyzja została wydana.

Po trzecie, Sąd naruszył prawo poprzez błędne zastosowanie zasad równego traktowania i proporcjonalności, a także poprzez brak skorzystania z nieograniczonego prawa orzekania w zakresie wymaganym w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości.

⁽¹⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003, Dz.U. C 210, s. 2.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (obecnie art.101 i 102 TFUE), Dz.U. L 1, s. 1.